

Αριθμός απόφασης: 1281ε /2011
 (Αριθμός κατάθεσης α' αγωγής: 6550/12-2-2010)
 (Αριθμός κατάθεσης β' αγωγής: 6551/12-2-2010)
 (Αριθμός κατάθεσης γ' αγωγής: 6552/12-2-2010)
 ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
 ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Μαρία Παπαδοπούλου, Πρωτοδίκη, που ορίσθηκε από την Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου και τη Γραμματέα Σουλτάνα Τεσσαρομάτη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 19 Οκτωβρίου 2010, για να δικάσει την υπόθεση, μεταξύ:

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ (στις α', β' και γ' αγωγές): 1) Αστικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία "ΔΙΟΝΥΣΟΣ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΗΘΟΠΟΙΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.", που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, 2) Αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία "ΑΠΟΛΛΩΝ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.", που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, 3) Αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία "ΕΡΑΤΩ - ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ - ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.", που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα και 4) Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία "ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ" και τον διακριτικό τίτλο "GRAMMO", που εδρεύει στο Χαλάνδρι Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα, οι οποίοι παραστάθηκαν στο Δικαστήριο δια της πληρεξουσίας δικηγόρου Μαρίας Σταμάτη (Α.Μ. 5553), και κατέθεσαν προτάσεις.

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ (στις α', β' και γ' αγωγές): Ομόρρυθμης Εταιρίας με την επωνυμία « _____ », που εδρεύει στη _____ και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε στο Δικαστήριο δια της πληρεξουσίας δικηγόρου Ειρήνης Γεωργιάδου (_____), και κατέθεσε προτάσεις.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, μετά από νόμιμη εκ του πινακίου αναβολή κατά τη δικάσιμο της 4-5-2010, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Οι υπ' αριθμ. καταθέσεως 6550/12-2-2010, 6551/12-2-2010 και 6552/12-2-2010 αγωγές πρέπει να ενωθούν και να συνεκδικασθούν, διότι είναι συναφείς και με τον τρόπο αυτό διευκολύνεται και επιταχύνεται η διεξαγωγή της δίκης και μειώνονται τα έξοδα (άρθρα 31, 246 και 285 ΚΠολΔ).

Το άρθρο 49 του νόμου 2121/1993 περί πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, ως ισχύει, προβλέπει στις παρακάτω παραγράφους του τα ακόλουθα: «1. Όταν υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα, και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή αυτή καταβάλλεται υποχρεωτικά σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των σχετικών δικαιωμάτων. Οι οργανισμοί αυτοί υποχρεούνται να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν τις αμοιβές, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή και να εισπράττουν τις σχετικές αμοιβές από τους χρήστες. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, το ύψος της εύλογης αμοιβής και οι όροι της πληρωμής καθορίζονται από το μονομελές πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο. 2. ..., 3. Οι εισπραττόμενες αμοιβές κατανέμονται εξ ημισείας μεταξύ ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και παραγωγών των υλικών φορέων. Η κατανομή των εισπραττόμενων αμοιβών μεταξύ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και μεταξύ των παραγωγών γίνεται κατά τις μεταξύ τους συμφωνίες που περιέχονται στον κανονισμό του κάθε οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. 4. Οι

ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες έχουν δικαίωμα εύλογης αμοιβής για τη ραδιοτηλεοπτική αναμετάδοση της ερμηνείας ή εκτέλεσής τους που μεταδίδεται ραδιοτηλεοπτικά. Το δικαίωμα εύλογης αμοιβής που προβλέπεται από την παρούσα παράγραφο είναι ανεκχώρητο και είναι δυνατή μόνο η ανάθεση της είσπραξης και διαχείρισης στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 54 έως 58 του παρόντος νόμου. 5. Όταν υλικός φορέας εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές των οποίων η ερμηνεία έχει εγγραφεί στους υλικούς αυτούς φορείς. Κατά τα λοιπά, εφαρμόζονται η παράγραφος 1 εδάφια β', γ', δ' και ε', καθώς και οι παράγραφοι 2 και 4 του παρόντος άρθρου». Εξάλλου, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 3 του ίδιου ως άνω νόμου, «δημόσια θεωρείται κάθε χρήση ή εκτέλεση ή παρουσίαση του έργου, που κάνει το έργο προσιτό σε κύκλο προσώπων ευρύτερο από το στενό κύκλο της οικογένειας και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον, ανεξαρτήτως από το αν τα πρόσωπα αυτού του ευρύτερου κύκλου βρίσκονται στον ίδιο ή σε διαφορετικούς χώρους». Από αυτές τις τελευταίες διατάξεις προκύπτει ότι βασική προϋπόθεση της δημόσιας παρουσίασης είναι να απευθύνεται αυτή σε κοινό, δηλαδή σε πρόσωπα μη συνδεόμενα μεταξύ τους με οικογενειακό ή άλλο δεσμό. Αρκεί δε η ύπαρξη του κοινού να είναι απλώς ενδεχόμενη (βλ. και ΑΠ 433/92 ΕΕμπΔ ΜΕ.293) και η παρουσίαση να προορίζεται γι' αυτό. Ο κατ' αρχήν σκοπός και προορισμός της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης είναι η λήψη της εκπομπής από τους ιδιώτες στα σπίτια τους ή σε άλλους ιδιωτικούς τους χώρους για προσωπική τους χρήση. Γι' αυτή τη χρήση έχουν ήδη καταβληθεί τα δικαιώματα (εύλογη αμοιβή) στους δικαιούχους από τους ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς. Όταν όμως ένας από τους λήπτες της εκπομπής με τη χρήση ενός κεντρικού διανεμητικού δέκτη (π.χ. κεραίας), τον οποίο χρησιμοποιεί στα πλαίσια επιχειρηματικής του δραστηριότητας, γίνεται μεσάζων ώστε η ραδιοτηλεοπτική εκπομπή να λαμβάνεται και από

άλλους πλην του ιδίου και συγκεκριμένα από πρόσωπα με τα οποία δεν συνδέεται με οικογενειακούς δεσμούς, ούτε είναι μέλη του άμεσου κοινωνικού περιβάλλοντός του, σε χώρο που ο ίδιος παρέχει ή για τον οποίο είναι υπεύθυνος, τότε υπάρχει νέο κοινό και επομένως διαφορετικός προορισμός της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης, ο οποίος δικαιολογεί την παροχή άλλης αμοιβής. Η παρουσίαση αυτή συνιστά δημόσια παρουσίαση, διακριτή από την ραδιοτηλεοπτική εκπομπή. Σύμφωνα με όλα αυτά, η αναμετάδοση ραδιοφωνικών ή τηλεοπτικών εκπομπών εντός μίας επιχείρησης ενώπιον του κοινού (των συναλλασσομένων με τον επιχειρηματία προσώπων, εφόσον δεν υπάρχει μεταξύ αυτών και του επιχειρηματία οικογενειακός ή άμεσος κοινωνικός δεσμός) από δέκτη ραδιοφώνου ή τηλεόρασης εγκατεστημένου μόνιμως ή ευκαιριακά προς μετάδοση ή ακρόαση, όπως η μετάδοση ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών στα δωμάτια επιχείρησης ξενοδοχείου από δέκτες που υπάρχουν σ' αυτά μέσω κεντρικής κεραίας που εξυπηρετεί όλο το κτίριο, αποτελεί νέα χρήση ως ξεχωριστή μορφή δημόσιας παρουσίασης (βλ. 18-3/2010 ΔΕΚ C-136/2009 (επί προδικαστικού ερωτήματος του Αρείου Πάγου), ΕφΑθ 7196/2007 Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ). Στην προκείμενη περίπτωση, οι ενάγοντες εκθέτουν με τις υπό κρίση αγωγές, τα δικάγραφα των οποίων διορθώθηκαν παραδεκτώσ ως προς την επωνυμία της εναγομένης, ότι είναι οι μόνοι νόμιμα συνεστημένοι αντιπροσωπευτικοί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων των ηθοποιών, μουσικών, τραγουδιστών - ερμηνευτών και παραγωγών υλικών φορέων ήχου και εικόνας - ήχου, αντιστοίχως, ως έχοντες δε τις προβλεπόμενες από τον σχετικό νόμο 2121/1993 αρμοδιότητες, μεταξύ των οποίων η είσπραξη, δικαστική διεκδίκηση και διανομή της εκ του ιδίου νόμου προβλεπόμενης εύλογης αμοιβής των μελών τους, συνέταξαν από κοινού αμοιβολόγιο, κατά τους όρους του νόμου αυτού, το οποίο γνωστοποίησαν νομίμως στο κοινό. Ότι η εναγομένη, η οποία είναι ιδιοκτήτρια των ξενοδοχείων «

» και «

», αποσκοπώντας στην επικερδέστερη εκμετάλλευση αυτών, έχει εγκαταστήσει τηλεοράσεις και ραδιόφωνα σε κάθε δωμάτιο, προβαίνοντας έτσι σε δημόσια παρουσίαση έργων τους, άρνούμενη, ωστόσο, την καταβολή οποιασδήποτε αμοιβής. Με βάση το ιστορικό αυτό,

ζητούν: Α) με την υπό στοιχ. α' αγωγή: να καθορισθεί από το Δικαστήριο το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που, εκ της αιτίας ταύτης, δικαιούνται οι παραπάνω αντιπροσωπευόμενες από αυτούς κατηγορίες καλλιτεχνών και παραγωγών να λάβουν για τα χρονικά διαστήματα από 1-1-2002 έως 31-12-2002, 1-1-2003 έως 31-12-2003 και 1-1-2004 έως 31-12-2004, στο συνολικό ποσό των 24.524,06 ευρώ και να υποχρεωθεί η εναγομένη, με απόφαση προσωρινώς εκτελεστή, να τους καταβάλει το ανωτέρω ποσό, εντόκως από 1-1-2003 (για το ποσό που αντιστοιχεί στο πρώτο χρονικό διάστημα), από 1-1-2004 (για το ποσό που αντιστοιχεί στο δεύτερο χρονικό διάστημα) και από 1-1-2005 (για το ποσό που αντιστοιχεί στο τρίτο χρονικό διάστημα), άλλως το σύνολο του ποσού εντόκως από την επίδοση προς την εναγομένη της αίτησης ασφαλιστικών μέτρων που άσκησαν σε βάρος της, άλλως από την επίδοση της αγωγής. Επιπλέον, ζητούν να κατανεμηθεί το παραπάνω ποσό, σε ποσοστό 50% για τους ηθοποιούς και από το υπόλοιπο 50%, σε ποσοστό 25% για τους παραγωγούς, σε ποσοστό 12,5% για τους μουσικούς και στο ίδιο ποσοστό (12,5%) για τους τραγουδιστές. Τέλος, ζητούν να καταδικασθεί η εναγομένη στην πληρωμή των δικαστικών εξόδων τους. Β) με την υπό στοιχ. β' αγωγή: να καθορισθεί από το Δικαστήριο το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που δικαιούνται οι παραπάνω αντιπροσωπευόμενες από αυτούς κατηγορίες καλλιτεχνών και παραγωγών να λάβουν για τα χρονικά διαστήματα από 1-1-2005 έως 31-12-2005 και 1-1-2006 έως 31-12-2006, στο συνολικό ποσό των 61.549,95 ευρώ και να υποχρεωθεί η εναγομένη, με απόφαση προσωρινώς εκτελεστή, να τους καταβάλει το ανωτέρω ποσό, εντόκως από 1-1-2006 (για το ποσό που αντιστοιχεί στο πρώτο χρονικό διάστημα) και από 1-1-2007 (για το ποσό που αντιστοιχεί στο δεύτερο χρονικό διάστημα), άλλως το σύνολο του ποσού εντόκως από την επίδοση προς την εναγομένη της αίτησης ασφαλιστικών μέτρων που άσκησαν σε βάρος της, άλλως από την επίδοση της αγωγής. Επιπλέον, ζητούν να κατανεμηθεί το παραπάνω ποσό, σε ποσοστό 50% για τους ηθοποιούς και από το υπόλοιπο 50%, σε ποσοστό 25% για τους παραγωγούς, σε ποσοστό 12,5% για τους μουσικούς και στο ίδιο ποσοστό

(12,5%) για τους τραγουδιστές. Τέλος, ζητούν να καταδικασθεί η εναγομένη στην πληρωμή των δικαστικών εξόδων τους. Γ) με την υπό στοιχ. γ' αγωγή: να καθορισθεί από το Δικαστήριο το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που δικαιούνται οι παραπάνω αντιπροσωπευόμενες από αυτούς κατηγορίες καλλιτεχνών και παραγωγών να λάβουν για τα χρονικά διαστήματα από 1-1-2007 έως 31-12-2007 και 1-1-2008 έως 31-12-2008, στο συνολικό ποσό των 60.430,86 ευρώ και να υποχρεωθεί η εναγομένη, με απόφαση προσωρινώς εκτελεστή, να τους καταβάλει το ανωτέρω ποσό, εντόκως από 1-1-2008 (για το ποσό που αντιστοιχεί στο πρώτο χρονικό διάστημα) και από 1-1-2009 (για το ποσό που αντιστοιχεί στο δεύτερο χρονικό διάστημα), άλλως το σύνολο του ποσού εντόκως από την επίδοση προς την εναγομένη της αίτησης ασφαλιστικών μέτρων που άσκησαν σε βάρος της, άλλως από την επίδοση της αγωγής. Επιπλέον, ζητούν να κατανεμηθεί το παραπάνω ποσό, σε ποσοστό 50% για τους ηθοποιούς και από το υπόλοιπο 50%, σε ποσοστό 25% για τους παραγωγούς, σε ποσοστό 12,5% για τους μουσικούς και στο ίδιο ποσοστό (12,5%) για τους τραγουδιστές. Τέλος, ζητούν να καταδικασθεί η εναγομένη στην πληρωμή των δικαστικών εξόδων τους. Οι αγωγές, με το ανωτέρω περιεχόμενο και αιτήματα, αρμοδίως εισάγονται ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού (άρθρα 49 παρ. 1 Ν. 2121/1993, 14 παρ. 2 και 25 παρ. 2 ΚΠολΔ), για να συζητηθούν κατά την τακτική διαδικασία, και είναι επαρκώς ορισμένες και νόμιμες, στηριζόμενες στις διατάξεις των άρθρων 46, 47, 49, 52, 54, 55, 56, 58 Ν. 2121/1993, 340, 345, 346 ΑΚ, 907, 908 παρ. 1, 176 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ, πλην των ακόλουθων αιτημάτων: α) του αιτήματος να κατανεμηθεί το ποσό της ζητούμενης ενιαίας εύλογης αμοιβής μεταξύ των εναγόντων οργανισμών, το οποίο πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμο, γιατί, όπως ευθέως συνάγεται από τη διάταξη του άρθρου 49 § 3 του Ν.2121/1993, οι εισπραττόμενες αμοιβές κατανέμονται κατ' αρχήν εξ ημισείας μεταξύ ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και παραγωγών υλικών φορέων, η δε περαιτέρω κατανομή των αμοιβών αυτών μεταξύ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και μεταξύ των παραγωγών γίνεται κατά τις μεταξύ τους συμφωνίες, που περιέχονται στον κανονισμό λειτουργίας του κάθε αντίστοιχου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και κατά συνέπεια το Δικαστήριο δεν έχει εξουσία

(4^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 12876/2011 απόφασης του ΜονΠρωτΘεσ/νίκης)

κατανομής των ποσοστών που δικαιούται ειδικότερα καθένας από τους ενάγοντες οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης από την επίδικη ενιαία εύλογη αμοιβή, αφού η κατανομή αυτή αποτελεί, κατά την προεκτεθείσα διάταξη, αντικείμενο εσωτερικής συμφωνίας των οργανισμών αυτών (ΠολΠρΘεσ 3953/2008 αδημ, ΜονΠρΘεσ 22794/2007, ΜονΠρΘεσ 258/2006 Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ) και β) του αιτήματος τοκοδοσίας από το τέλος καθενός από τα προαναφερόμενα χρονικά διαστήματα, για τα οποία ζητείται ο καθορισμός του ύψους της ενιαίας και εύλογης αμοιβής, το οποίο πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμο, διότι οι ενάγοντες δεν επικαλούνται σχετική όχληση της αντιδίκου τους. Πρέπει, συνεπώς, κατά το μέρος που κρίθηκαν νόμιμες οι αγωγές, να εξετασθούν περαιτέρω κατ' ουσίαν, δεδομένου ότι έχει καταβληθεί το προσήκον τέλος δικαστικού ενσήμου με τις νόμιμες προσαυξήσεις υπέρ ΤΝ και ΤΑΧΔΙΚ (βλ. τα υπ' αριθμ. 12327504/22-10-2010, 12327505/22-10-2010 και 12327506/22-10-2010 διπλότυπα είσπραξης της Β' Δ.Ο.Υ. Θεσσαλονίκης και τα υπ' αριθμ. 403859/22-10-2010, 403860/22-10-2010 και 403861/22-10-2010 γραμμάτια είσπραξης της Ε.Τ.Ε.).

Η εναγομένη, απαντώντας στις αγωγές με τις νομίμως και εμπροθέσμως κατατεθείσες προτάσεις της, ισχυρίζεται, κατ' εκτίμηση του περιεχομένου αυτών, ότι δεν οφείλει καμία αμοιβή στους αντιπροσωπευόμενους από τους ενάγοντες, καλλιτέχνες και παραγωγούς, διότι η εκ μέρους της εγκατάσταση συσκευών τηλεόρασης και ραδιοφώνου στα δωμάτια των ξενοδοχείων της, δεν συνιστά νέα χρήση ως ξεχωριστή μορφή δημόσιας παρουσίασης του έργου των καλλιτεχνών και παραγωγών που αντιπροσωπεύουν οι ενάγοντες. Ειδικότερα, διατείνεται ότι το δωμάτιο του ξενοδοχείου δεν είναι δημόσιος χώρος προσιτός σε αόριστο αριθμό προσώπων, αλλά αποτελεί την προσωρινή κατοικία του εκάστοτε ενοίκου του ξενοδοχείου, ο οποίος έχει τη διακριτική ευχέρεια να κάνει ή όχι χρήση του εντός του δωματίου δέκτη τηλεόρασης ή ραδιοφώνου και να παρακολουθήσει εκπομπές, ιδιωτικώς, κατ' επιλογή του, και όχι κατ' επιλογή των υπευθύνων της ξενοδοχειακής επιχείρησης, η οποία, πέραν της εγκατάστασης της κεραίας και των συσκευών στα

δωμάτια, δεν έχει εμπλοκή στη χρήση αυτών, διότι δεν επιλέγει το πρόγραμμα που μεταδίδεται, ούτε τον χρόνο και τη διάρκεια αυτού, επιπλέον δε, οι ένοικοι του ξενοδοχείου δεν είναι ένα νέο κοινό, αλλά ένα κοινό που είχε ήδη τη δυνατότητα να παρακολουθήσει το μεταδιδόμενο πρόγραμμα από τον τόπο μόνιμης κατοικίας του. Ο ισχυρισμός αυτός πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμος, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην οικεία θέση της μείζονος σκέψης της παρούσας. Περαιτέρω, η εναγομένη, με δήλωση της πληρεξουσίας δικηγόρου της, που καταχωρήθηκε στα ταυτόριθμα με την παρούσα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης, ισχυρίσθηκε ότι οι ένδικες αξιώσεις έχουν υποπέσει σε παραγραφή. Ο ισχυρισμός αυτός πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτος λόγω αοριστίας, διότι δεν προσδιορίσθηκε ούτε με την ανωτέρω δήλωση, ούτε και με τις προτάσεις της εναγομένης, το εναρκτήριο χρονικό σημείο της παραγραφής. Τέλος, ισχυρίζεται ότι έχει εξοφλήσει εν μέρει τα ένδικα χρέη, καταβάλλοντας στους ενάγοντες, σε εκτέλεση αποφάσεων που εκδόθηκαν κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, το ποσό των 737,50 ευρώ για το έτος 2002, το ποσό των 1.710,50 ευρώ για το έτος 2003, το ποσό των 1.770 ευρώ για το έτος 2004, τα ποσά των 3.776 και 8.010 ευρώ για τα έτη 2005 και 2006, και το ποσό των 25.061,40 ευρώ για τα έτη 2007 και 2008. Ο ισχυρισμός αυτός συνιστά ένσταση, στηριζόμενη στη διάταξη του άρθρου 416 ΑΚ, και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν.

Από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων απόδειξης και ανταπόδειξης, που εξετάσθηκαν στο ακροατήριο και περιέχονται στα ταυτόριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης, και από όλα τα έγγραφα που οι διάδικοι νομίμως επικαλούνται και προσκομίζουν, και τα οποία λαμβάνονται υπόψη άλλα προς άμεση απόδειξη και άλλα για την συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, για κάποια από τα οποία γίνεται ιδιαίτερη μνεία παρακάτω, χωρίς όμως να παραλείπεται κανένα κατά την εκτίμηση της ουσίας της διαφοράς, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Οι ενάγοντες είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχουν συσταθεί και λειτουργούν νόμιμα, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 54 – 57 του Ν. 2121/1993. Ο πρώτος έχει ως μέλη του ηθοποιούς, ο δεύτερος μουσικούς, ο τρίτος τραγουδιστές και ο

(5^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 12876/2011 απόφασης του ΜονΠρωτΘεσ/νίκης)

τέταρτος παραγωγούς υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας.

Στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων τους εντάσσεται η διαπραγμάτευση με τους χρήστες, που προβαίνουν στην παρουσίαση έργων στα οποία συμμετέχουν οι αντιπροσωπευόμενοι από αυτούς καλλιτέχνες και παραγωγοί, για την καταβολή της εύλογης και ενιαίας αμοιβής τους, η κατάρτιση σχετικών συμφωνιών, εφόσον αυτό καταστεί δυνατό, η είσπραξη της αμοιβής αυτής, που καταβάλλεται υποχρεωτικά μόνο σε αυτούς, αλλά και η προβολή των αξιώσεων για την καταβολή της αμοιβής ενώπιον των δικαστηρίων. Η εναγομένη ισχυρίσθηκε ότι οι αντίδικοί της δεν εκπροσωπούν το σύνολο των καλλιτεχνών και παραγωγών, με συνέπεια να μην νομιμοποιούνται στην άσκηση των ένδικων αγωγών. Ο ισχυρισμός αυτός είναι απορριπτέος, καθόσον για την είσπραξη εύλογης και ενιαίας αμοιβής, αρκεί να έχει ανατεθεί στον οργανισμό η διαχείριση των δικαιωμάτων ενός σημαντικού αριθμού δικαιούχων, χωρίς να είναι απαραίτητο να είναι αυτοί το σύνολο ή η πλειονότητά τους, ή αρκεί ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης να είναι αρκετά αντιπροσωπευτικός, προϋπόθεση η οποία συντρέχει εν προκειμένω ως προς τους ενάγοντες (βλ. τους προσκομιζόμενους πίνακες μελών, οι οποίοι δεν αμφισβητήθηκαν από την εναγομένη ως προς τα συγκεκριμένα περιλαμβανόμενα σε αυτούς πρόσωπα, τα οποία και θεωρούνται αντιπροσωπευόμενα από τους αντιδίκους της). Αποδείχθηκε, περαιτέρω, ότι η εναγομένη εκμεταλλεύεται τα ξενοδοχεία «

» και «

», που βρίσκονται στην πόλη της

, επί της οδού

το πρώτο, και επί της οδού

το δεύτερο. Τα ξενοδοχεία αυτά ανήκουν στην

κατηγορία των 5 αστέρων και διαθέτουν 118 δωμάτια και 267 δωμάτια, αντίστοιχα. Σε κάθε δωμάτιο, αμφοτέρων των ξενοδοχείων της, η εναγομένη έχει εγκαταστήσει δέκτες τηλεόρασης και ραδιοφώνου και έτσι παρέχει στους πελάτες της τη δυνατότητα να παρακολουθούν τα τηλεοπτικά και ραδιοφωνικά προγράμματα όλων των τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών σταθμών (κρατικών και ιδιωτικών), που μεταδίδονται στην ελληνική επικράτεια καθ' όλο το εικοσιτετράωρο. Οι δέκτες αυτοί έχουν

τοποθετηθεί για την πληρέστερη εξυπηρέτηση και για την ψυχαγωγία των πελατών της, στους οποίους προσφέρεται η δυνατότητα να έχουν πρόσβαση σε όλα τα παραπάνω προγράμματα εάν και όποτε το επιθυμούν. Με αυτό τον τρόπο, η εναγομένη, στα πλαίσια της επιχειρηματικής της δραστηριότητας, παρουσιάζει σε αόριστο αριθμό προσώπων, μη συνδεδεμένο με τους εκπροσώπους της με οικογενειακούς ή άλλους άμεσους κοινωνικούς δεσμούς, ερμηνείες και παραγωγές των μελών των εναγόντων. Τέτοιες, μεταδίδονταν καθημερινά κατά τα έτη 2002 έως 2008, ψυχαγωγώντας την πελατεία της. Η παρουσίαση που γίνεται κατ' αυτό τον τρόπο θεωρείται δημόσια, κατά τα εκτιθέμενα στην οικεία θέση της μείζονος σκέψης της παρούσας, με συνέπεια, η εναγομένη να υποχρεούται στην καταβολή εύλογης αμοιβής. Αποδείχθηκε, περαιτέρω, ότι η προσπάθεια διαπραγμάτευσης των εναγόντων με το Ξενοδοχειακό Επιμελητήριο, για τον καθορισμό εύλογης και ενιαίας αμοιβής, απέτυχε. Έτσι, αυτοί προχώρησαν στην κατάρτιση αμοιβολογίου, το οποίο δημοσίευσαν σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 56 παρ. 3 του Ν. 2121/1993. Για τα ξενοδοχεία 5 αστέρων, όρισαν την ενιαία αμοιβή στο ποσό των 0,15 ευρώ ημερησίως ανά δωμάτιο, για το έτος 2002, στο ποσό των 0,17 ευρώ ημερησίως ανά δωμάτιο, για το έτος 2003 και στο ποσό των 0,20 ευρώ ημερησίως ανά δωμάτιο, για τα έτη 2004 έως και 2008. Ο καθορισμός σε ορισμένο ποσό είναι στην προκειμένη περίπτωση επιτρεπτός, κατ' άρθρο 32 παρ. 1 Ν. 2121/1993, διότι ο υπολογισμός σε ποσοστό επί ακαθαρίστων εσόδων κλπ είναι δυσχερής, πολυδάπανος και χρονοβόρος, η δε συγκεκριμένη χρήση των έργων έχει στην περίπτωση των ξενοδοχείων όλως δευτερεύοντα χαρακτήρα σε σχέση με το αντικείμενο της εκμετάλλευσης. Ωστόσο, το Δικαστήριο εκτιμά ότι η κατ' αποκοπήν ανωτέρω αμοιβή καθορίσθηκε από τους ενάγοντες στο ίδιο ύψος για όλα τα ξενοδοχεία της χώρας, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη στοιχεία, όπως οι διαφοροποιήσεις από περιοχή σε περιοχή της τουριστικής κίνησης και της πληρότητας κάθε ξενοδοχείου, που τελεί σε άμεση συνάρτηση με αυτή. Από την πληρότητα που επιτυγχάνεται εξαρτάται και το ύψος των εσόδων της επιχείρησης και, κατά συνέπεια, και η ωφέλειά της από την παρουσίαση των ραδιοτηλεοπτικών έργων μέσω των δεκτών τηλεόρασης και ραδιοφώνου, που είναι εγκατεστημένοι στα

δωμάτια του ξενοδοχείου. Επίσης, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη και άλλα στοιχεία, όπως είναι ο σκοπός (τουριστικός ή επαγγελματικός), για τον οποίο οι πελάτες διαμένουν στο ξενοδοχείο, ο κατά μέσο όρο ημερήσιος χρόνος διαμονής αυτών, καθώς και η δυνατότητα (από απόψεως χρόνου, ενδιαφερόντων και κατανόησης της ελληνικής γλώσσας), παρακολούθησης τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων. Στην προκειμένη περίπτωση, τα ξενοδοχεία της εναγομένης, κατά τα επίδικα έτη 2002-2008, είχαν πληρότητα: Α) Το « »: α) το έτος 2002 σε ποσοστό 68,20%, από το οποίο 60,53% ήταν Έλληνες και 39,47% αλλοδαποί, β) το έτος 2003 σε ποσοστό 60,54%, από το οποίο 60,78% ήταν Έλληνες και 39,22% αλλοδαποί, γ) το έτος 2004 σε ποσοστό 49,34%, από το οποίο 72,92% ήταν Έλληνες και 27,08% αλλοδαποί, δ) το έτος 2005 σε ποσοστό 56,29%, από το οποίο 73,93% ήταν Έλληνες και 26,07% αλλοδαποί, ε) το έτος 2006 σε ποσοστό 58,67%, από το οποίο 73,68% ήταν Έλληνες και 26,32% αλλοδαποί, στ) το έτος 2007 σε ποσοστό 59,25%, από το οποίο 69,55% ήταν Έλληνες και 30,45% αλλοδαποί, ζ) το έτος 2008 σε ποσοστό 68,18%, από το οποίο 70,08% ήταν Έλληνες και 29,92% αλλοδαποί. Β) Το « »: α) το έτος 2005 σε ποσοστό 30,73%, από το οποίο 68,85% ήταν Έλληνες και 31,15% αλλοδαποί, β) το έτος 2006 σε ποσοστό 38,32%, από το οποίο 65,67% ήταν Έλληνες και 34,33% αλλοδαποί, γ) το έτος 2007 σε ποσοστό 39,34%, από το οποίο 71,28% ήταν Έλληνες και 28,72% αλλοδαποί, δ) το έτος 2008 σε ποσοστό 37,86%, από το οποίο 59,82% ήταν Έλληνες και 40,18% αλλοδαποί. Η μέση διάρκεια διαμονής των πελατών αμφοτέρων των ξενοδοχείων δεν υπερέβαινε τις δύο διανυκτερεύσεις (βλ. τα προσκομιζόμενα μετ' επικλήσεως στατιστικά δελτία πληρότητας). Το γεγονός ότι τα ξενοδοχεία της εναγομένης δεν είχαν απόλυτη πληρότητα, δικαιολογείται και από τη σχετικά μειωμένη τουριστική κίνηση που παρουσιάζει η Θεσσαλονίκη σε σύγκριση με άλλες περιοχές, όπως η πρωτεύουσα του κράτους, η οποία, εκτός από το γεγονός ότι έχει σημαντικό τουριστικό ενδιαφέρον, συγκεντρώνει και το μεγαλύτερο μέρος της οικονομικής ζωής της χώρας, ή όπως άλλες περιοχές, που αποτελούν

(7^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 128 Χ6 /2011 απόφασης του ΜονΠρωτΘεσ/νίκης)

τα έτη 2002 – 2004 περιορίζεται στο ποσό των 9.349,05 ευρώ, για τα έτη 2005 – 2006 στο ποσό των 19.016,35 ευρώ και για τα έτη 2007 – 2008 στο ποσό των 9.956,70 ευρώ. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή, ως ουσία βάσιμη, η υπό στοιχ. α' αγωγή (υπ' αριθμ. καταθ. 6550/2010) και να υποχρεωθεί η εναγομένη να καταβάλει στους ενάγοντες το ποσό των 9.349,05 ευρώ, να γίνει εν μέρει δεκτή, ως ουσία βάσιμη, η υπό στοιχ. β' αγωγή (υπ' αριθμ. καταθ. 6551/2010) και να υποχρεωθεί η εναγομένη να καταβάλει στους ενάγοντες το ποσό των 19.016,35 ευρώ και να γίνει εν μέρει δεκτή, ως ουσία βάσιμη, η υπό στοιχ. γ' αγωγή (υπ' αριθμ. καταθ. 6552/2010) και να υποχρεωθεί η εναγομένη να καταβάλει στους ενάγοντες το ποσό των 9.956,70 ευρώ, όλα δε τα ανωτέρω ποσά εντόκως από την επομένη της επίδοσης της αντίστοιχης αγωγής και μέχρι την εξόφληση, σύμφωνα με το επικουρικό περί τοκοδοσίας αίτημα, απορριπτομένου του αιτήματος περί τοκοδοσίας από την επίδοση στην εναγομένη των αιτήσεων ασφαλιστικών μέτρων, καθόσον οι ενάγοντες δεν προσκομίζουν μετ' επικλήσεως τις σχετικές αιτήσεις ώστε να κριθεί, από την επισκόπηση του περιεχομένου τους, αν η αντίδικός τους οχλήθηκε για έκαστο των επιδικαζομένων με την παρούσα ποσών. Περαιτέρω, το Δικαστήριο κρίνει ότι η καθυστέρηση στην εκτέλεση είναι δυνατό να προκαλέσει σημαντική ζημία στους ενάγοντες. Για το λόγο αυτό, πρέπει να διαταχθεί η προσωρινή εκτέλεση της παρούσας. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα των εναγόντων πρέπει να επιβληθούν, κατά ένα μέρος, σε βάρος της αντιδίκου τους, λόγω της εν μέρει ήττας της (άρθρο 178 παρ. 1 ΚΠολΔ), όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ αντιμωλία των διαδίκων τις υπ' αριθμ. καταθέσεως 6550/12-2-2010, 6551/12-2-2010 και 6552/12-2-2010 αγωγές.

ΔΕΧΕΤΑΙ κατά ένα μέρος την υπ' αριθμ. καταθέσεως 6550/12-2-2010 αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγομένη να καταβάλει στους ενάγοντες το ποσό των εννέα χιλιάδων τριακοσίων σαράντα εννέα ευρώ και πέντε

λεπτών (9.349,05), με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και μέχρι την εξόφληση.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ την παρούσα, ως προς την ανωτέρω καταψηφιστική της διάταξη, προσωρινώς εκτελεστή.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την εναγομένη σε μέρος των δικαστικών εξόδων των εναγόντων, το οποίο ορίζει σε πεντακόσια (500) ευρώ.

ΔΕΧΕΤΑΙ κατά ένα μέρος την υπ' αριθμ. καταθέσεως 6551/12-2-2010 αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγομένη να καταβάλει στους ενάγοντες το ποσό των δεκαεννέα χιλιάδων δεκαέξι ευρώ και τριάντα πέντε λεπτών (19.016,35), με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και μέχρι την εξόφληση.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ την παρούσα, ως προς την ανωτέρω καταψηφιστική της διάταξη, προσωρινώς εκτελεστή.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την εναγομένη σε μέρος των δικαστικών εξόδων των εναγόντων, το οποίο ορίζει σε οκτακόσια (800) ευρώ.

ΔΕΧΕΤΑΙ κατά ένα μέρος την υπ' αριθμ. καταθέσεως 6552/12-2-2010 αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγομένη να καταβάλει στους ενάγοντες το ποσό των εννέα χιλιάδων εννιακοσίων πενήντα έξι ευρώ και εβδομήντα λεπτών (9.956,70), με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και μέχρι την εξόφληση.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ την παρούσα, ως προς την ανωτέρω καταψηφιστική της διάταξη, προσωρινώς εκτελεστή.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την εναγομένη σε μέρος των δικαστικών εξόδων των εναγόντων, το οποίο ορίζει σε πεντακόσια πενήντα (550) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριό του, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στη Θεσσαλονίκη στις 11 Μαΐου 2011.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΠΙΣΤΟ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟ
Θεσ/νίκη 12-7-2011
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΥΠΡΑΙΟΣ